

ငါးရစ်ငါးများ ဘေးမဲ့ထား၊ ပုံမှန်မျိုးပွား ရေရှည်စား

ကိုခြေား(နေဖြူ)

မြန်မာပြည် အနုံအပြား မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာသွန်းသော မေ၊ ဇွန်၊ ဇူလိုင်၊ ပြောတ်လများတွင် မျိုးရည်ပြည့်ဝနေသော ငါးထီးကြီးများနှင့် မျိုးဥများဖြင့် ပြည့်ဝနေသောငါးမကြီးကြီးများသည် မြစ်ချောင်းအင်းအိုင် နေရာအနုံအပြား ဖြစ် ဥချေရန် ငါးရစ်တက်ကြပါသည်။ ငါးမကြီးများသည် ငါးမျိုးများပေါက်ဖွားနိုင်သောနေရာ (Spawaing Ground) များတွင် ဥချေပေါက်ဖွားလေ့ရှိကြပါသည်။

မိုးရွာသွန်းသောအခါ လယ်ယာကိုင်းကျွန်းမြေများကို ရေလွမ်းသဖြင့် မြေဆီမြေနှစ်မှုရရှိသော သဘာဝမြေပြု ကောက်ကွဲယ်ဝနေပြီး ငါးများအတွက်စားသုံးရန် ငါးစာပြင် ငါးစားကျက်ကောင်းများအဖြစ် တည်ရှိနေပါသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် ရေချိုင်းမျိုးများဥချေပေါက်ဖွားလေ့ရှိကြပါသည်။ ငါးများမျိုးပွားရာတွင် မျိုးပွားနိုင်ရန် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ (၆)ချက်နှင့် ညီညွတ်မှ ပိုမိုမျိုးပွားနိုင်ပါသည်။

" စီးအောက် । ပဲပြန် । သဲခံ । နေလောင် ।

ပြန့်သောင် । ရေကျော် । စုံခဲ့သော်က

တူပျော်ချင်နဲ့ ငါးရစ်ပဲ...။"

ဟု ရှေ့ငါးလုပ်ငန်းပညာရှင်များ၏ လေ့လာစုစည်းမှုကို တွေ့ရှိမှတ်သား ရပါသည်။

ငါးတို့၏ မျိုးရည်နှင့် မျိုးဥများကို ရေစီးသန်သော မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်တို့၏ ရေစီးတွင်များ မပါ သွားရအောင် ရေစီးနှင့်လွှာတ်ကင်းသောနေရာ၊ ရေတွင်ပျော်ဝင်သော အောက်စီဂျင်(DO)ကို စုပ်ယူနိုင်သည့် ပဲပြန်နေရာ၊ ရေစီးအောက်ပဲပြန်နေရာ၏ အောက်ခံမြေသားသည် သဲမြေ၊ နွေရာသီတွင် နေပူလောင်၍ မိုးရာသီတွင် ရုတ်တရက်ရေလွှမ်းသောနေရာ၊ ပြန်ပြုးပြီး ကုန်းလျောသဖွယ်ဖြစ်နေသည် သဲသောင်ပြင်၊ ငှင့်နေရာတို့ကို မြစ်ရေ၊ ချောင်းရေ၊ တိုးလာသောကြောင့် ရေကျော်သွားသောနေရာတို့သည် အပူချိန်ပြောင်းလဲမှု ကိုဖြစ်ပေါ်စေ ပြီးငါး

များ၏ သန္တအောင်ခြင်းအတွက် ပြင်ပလုံးဆော်မှုများစွာရရှိသောကြောင့် ငါးသားပေါက်များ များစွာပေါက်ဖွားနိုင်သည်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ငါးရစ်ငါးသန်အချိန်ကာလတွင် ငါးမတစ်ကောင်သည် မျိုးဥ ထောင်သောင်းချီပြီး မျိုးဥချလေ့ရှိသည်။ ရေချို့ငါးများဖြစ်သော ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးကြိုင်းဖြူဗြိုင်း၊ ငါးသိုင်းခေါင်းပွဲစသော ငါးမျိုးငါးမှုန်များသည် ရေလျှံကွင်း ငါးနေ့တိုင်တော်များတွင် နေထိုင်လေ့ရှိသည်။ ငါးရုံငါးများသည် ချောင်းကယ်မြောင်းကယ်များ၏ ကမ်းစပ်မြက်တော်ကိုင်း တော်များတွင် ဝင်ရောက်နေထိုင်ကျက်စားပေါက်ဖွားလေ့ရှိသည်။

မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာသွန်းသော ငါးရစ်တက်ချိန်၊ မျိုးပေါက်ပွားသောအချိန်တွင် ဖမ်းဆီးရလွယ်ကူသဖြင့် ရေလုပ်သား အများစုသည် ပိုက်ချ ကွန်ပစ် မြှုံးထောင်ခြင်းစသည့် ငါးဖမ်းနည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖမ်းဆီးကြကြောင်း တွေ့ရသည်။ ကျေးလက်ဒေသများတွင်နေထိုင်ကြသော ရေလုပ်သားများသည် စားဝတ်နေရေးနှင့်အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအရ ဖမ်းဆီးခြင်း၊ အသိပညာနည်းပါးပြီး နည်းလမ်းမမှန်ဖမ်းဆီးကြသဖြင့် ငါးသယံ့ဓာတ်များလျော့နည်းလာကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ ငါးရစ်ငါးများကိုဖမ်းဆီးလိုက်ပါက ပေါက်ပွားလာမည့် သန်းပေါင်းများစွာ သော ငါးသားပေါက်များသည် သေကြပျက်စီးကာ ရေရှည်စဉ်ဆက်မပြတ် ငါးထုတ်လုပ်နိုင်ရေးနှင့် နိုင်ငံအဝန်းငါးရိုက္ခာဖူလုံ့စွာစားသုံးနိုင်ရေးကို အထောက်အကူမပြုတော့သ ငါးမျိုးပြုန်းတီးသွားစေနိုင်ပါသည်။ ငါးရစ်ငါးသန်အချိန် (၃)လခန့် ငါးမဖမ်းခြင်းဖြင့် သဘာဝမြစ်ချောင်းအင်းအိုင်များတွင် ငါးသယံ့ဓာတ်များ ပေါကြွယ်ဝလာမည်မှာ မလွှဲခေါက်နှင့်အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းဦးစီးဌာနသည် ငါးရစ်ငါးသန်အချိန်ကာလနှင့် တားမြစ်ထားသောငါးဖမ်းနည်းဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်း မပြုလုပ်ရန် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပညာပေးနှီးဆော်ချက်များထုတ်ပြန်ခြင်း၊ လူအများစည်ကားရာ လမ်းဆုံး၊ လမ်းဂုဏ်များတွင် ပညာပေးမြေစိုက် ပိုစတာ့များစိုက်ထူးခြင်း၊ ပညာပေးဟောပြောပွဲများပြုလုပ်ခြင်း၊ ကွင်းဆင်းစစ်ဆေးခြင်းများကို ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

"ထိန်းသိမ်းကြပါ..... ကိုတံ့ဝါ"

◆မြစ်ချောင်းတွေပေါ် । လောဘဇ္ဇာနဲ့

တွန်းတိုက်ရှာဖွေ । တံ့ဝါတွေ....။

စားဝတ်နေရေး । ဆင်းရဲဘေးကို

လွှတ်ဖို့ရှုန်းနေ । တံ့ဝါတွေ....။

◆ လေပြင်းလှိုင်းထန် । မိုးခြိမ်းသံနှင့်

စိုးချွဲဗိုးရေ । တံငါတွေ...။

နေ့ညာဝမ်းရေး । မပြတ်ရေးကို

အိပ်ပျက်ခံနေ । တံငါတွေ...။

◆ အို....တံငါခေါ်ရှိုး । ရေမူဆိုးတို့

များများဖမ်းဆီး । ငါးကြီးကြီးနှင့်

သေးသေးမှုနှစ်မွား । ငါးသန်များသည်

တစ်နှစ်တစ်ခါ । ပေါက်ဖွားပါသည်

ငါးရစ်ကိုတော့ । မရှာသင့်...။

◆ ငါတို့လည်းစား । သားမြေးများနှင့်

နောင်လာနောင်သား । မျိုးဆက်ပွားတို့

စားသုံးနိုင်အောင် । ထိန်းသိမ်းရှောင်လို့

ငါးသန်ကိုတော့ । မဖမ်းသင့်...။

ရေလုပ်သားများအနေဖြင့် ထုတ်ပြန်ထားသော ရေချိုင်းလုပ်ငန်းဥပဒေ၊ အမိန့်ညွှန်ကြားချက်၊ ပညာပေးနှီးဆောင်ချက်၊ တားမြစ်ချက်များကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ငါးရစ်ငါးသန်ကာလအတွင်း ငါးမဖမ်းဆီးခြင်း၊ ဘေးမဲ့ပေးခြင်းဖြင့် နောင်လာမည့်အနာဂတ်အတွက် ငါးသယံဇာတများတိုးပွားလာပြီး လူသားများအတွက် စားနပ်ရိုက္ခာဖူလုံစေလာမည်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။